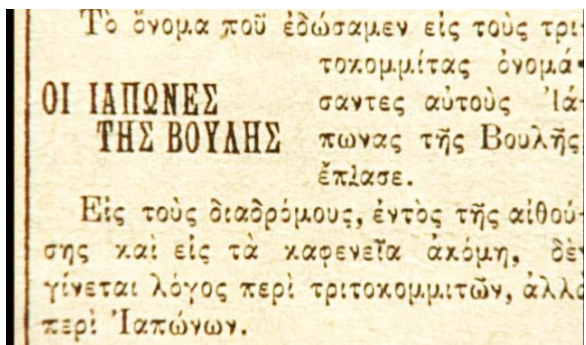

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ομάδα των Ἰαπώνων στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰ.

Ο ἐκδότης καὶ «πατέρας» τῆς δημοσιογραφίας τῆς σύγχρονης Ἑλλάδος **Βλάσης Γαβριηλίδης**, στὴν ἀρχαιότερη Ἑλληνικὴ ἐφημερίδα «**Ἡ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ**», ὀνόμασε μιὰ ομάδα νέων ἀνεξάρτητων βουλευτῶν, ποὺ ἐξελέγησαν στὶς ἐκλογές τοῦ **1906**, ὡς ἡ «**Ομάς των Ἰαπώνων**». Τους ὀνόμασε ἔτσι παρομοιάζοντας τὴν μαχητικότητα τῶν μελῶν τῆς στὸ Κοινοβούλιο, με τὴν ὁρμητικότητα καὶ μαχητικότητα ποὺ ἐπέδειξαν οἱ Ἰάπωνες στρατιῶτες στὸν Ρωσοϊαπωνικὸ πόλεμο τοῦ 1904-1905.

Ἡ ομάδα αὐτὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, ἐδράσε ἀπὸ τὸ **1906** ἕως τὸ **1908**, με **ριζοσπαστικὲς ἰδέες** γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμό τῆς χώρας, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἦταν ἀκόμη νωπὴ ἡ ἥττα τοῦ 1897, τὸ «Μακεδονικὸ» βρισκόταν σὲ τέλμα καὶ ἡ πολιτικὴ φαυλότητα κυριαρχοῦσε στὸ ἐσωτερικόν. Προήλθε ἀπὸ τὴ διάλυση τῆς Δηλιγιαννικῆς παρατάξεως τὸ 1905. Τὴν κοινοβουλευτικὴν ομάδα τῶν «Ἰαπώνων» ἀποτελοῦσαν οἱ:

- **Στέφανος Δραγούμης** (1842-1923), βουλευτὴς Ἀττικοβοιωτίας, ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, τυπικὰ ἀρχηγὸς τῆς ομάδος.
- **Δημήτριος Γούναρης** (1867-1922), ἀνεξάρτητος βουλευτὴς Πατρῶν, ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ Γεώργιου Θεοτόκη, οὐσιαστικὰ ἡ ψυχὴ τῆς ομάδος.
- **Πέτρος Πρωτοπαπαδάκης** (1860-1922), βουλευτὴς Κυκλάδων, ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη.
- **Εμμανουὴλ Ρέπουλης** (1863-1924), βουλευτὴς Ἑρμιονίδος, ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ Δηλιγιάννη καὶ ἀργότερα «ἐξ ἀπορρήτων» συνεργάτης τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.
- **Χαράλαμπος Βοζίκης** (1862-1937), ἀνεξάρτητος βουλευτὴς Κυνουρίας, προερχόμενος ἀπὸ τὰ κόμματα τοῦ Δηλιγιάννη καὶ τοῦ Ζαΐμη.
- **Ανδρέας Παναγιωτόπουλος**, βουλευτὴς Αἰγιαλείας ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη (1851-1936).
- **Απόστολος Ἀλεξανδρῆς** (1879-1961), πρωτοεκλεγείς, ἀνεξάρτητος βουλευτὴς Καρδίτσας.

Ὁ Δημήτριος Γούναρης

Ἐγραφε σχετικὰ γι' αὐτοὺς ὁ σπουδαῖος δημοσιογράφος στὶς 10 Φεβρουαρίου 1907: «Τι θὰ πῃ κρυφὸς καὶ σκοτεινὸς πόλεμος δὲν γνωρίζουν. Τὴν παρασκηνιακὴν διπλωματίαν δὲν τὴν παραδέχονται. Ἀδιάλλακτοι κοινοβουλευτικοί, δὲν ἀναγνωρίζουν ἄλλο πεδῖον δράσεως ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσα τοῦ κοινοβουλίου. Ὀχυρωμένοι εἰς τὴν ἄκραν ἀριστεράν τῶν ἐδράνων, κατοπτρεύουν ἀπὸ ἐκεῖ τὰς κινήσεις τοῦ ἐχθροῦ, κάμνουν ἐξαφνικὴν ἐπίθεσιν, ὁρμητικὴν, ἀπτότομον, ἀπροκάλυπτον, κατὰ μέτωπον...».

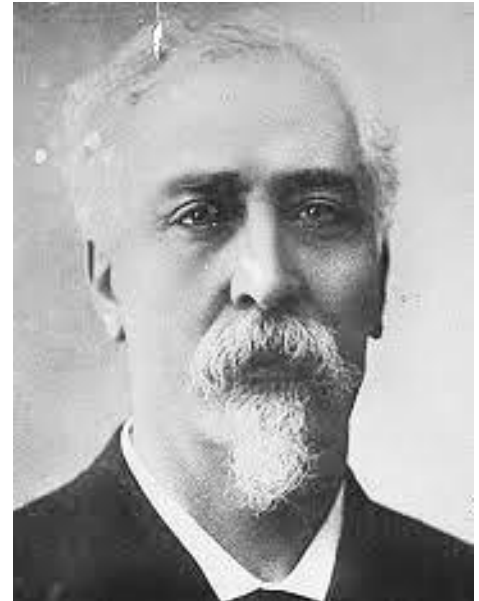
Οἱ «Ἰάπωνες» ἐμφανίσθηκαν ἐνωμένοι κοινοβουλευτικὰ στὶς **26 Μαρτίου 1906**, ἀσκώντας **δριμεία κριτικὴ στὴν οικονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως Θεοτόκη**. Παρ' ὅλη τὴν ἀνομοιογένεια τῆς προελεύσεώς τους, αὐτὸ ποὺ τους συνέδεε ἦταν ἡ ποιότης καὶ ἀγωνιστικότης. Συμμετείχαν σὲ ὅλες τὶς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἐπαίρναν τὸν λόγο σὲ ὅλα τὰ σημαντικὰ θέματα. Ἡ ἐξειδίκευση τοῦ

Γούναρη και Πρωτοπαπαδάκη στα οικονομικά και του Δραγούμη στα θέματα του αλύτρωτου Ελληνισμού, τους καθιστούσαν επίφοβους αντιπάλους της κυβερνήσεως, σε μια εποχή που οι συζητήσεις στη Βουλή δημοσιεύονταν αυτούσιες στις εφημερίδες και κρατούσαν αδιάπτωτο το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης. Η ομάδα **διαλύθηκε τον Ιούνιο του 1908**, όταν ο Δημήτριος Γούναρης υπέκυψε στην επίθεση «γοητείας» του παλαιοκομματικού και έμπειρου Θεοτόκη και ορκίστηκε Υπουργός Οικονομικών στην κυβέρνησή του, με στόχο να εφαρμόσει τις ιδέες του. Αλλά οι παλιοί συναγωνιστές του δεν κατέθεσαν τα όπλα και δεν του χαρίστηκαν, όταν αυτός συμβιβάστηκε με το κατεστημένο. Κατά τη συζήτηση του κρατικού Προϋπολογισμού το 1909, του άσκησαν τόσο έντονη κριτική, που τελικά αναγκάστηκε να υποβάλει την παραίτησή του.

Από τα μέλη της ομάδος των Ιαπώνων, ο Στέφανος Δραγούμης θα γίνει αρχικώς ο εκλεκτός του «Στρατιωτικού Συνδέσμου» για Πρωθυπουργός της Ελλάδος το 1909, ενώ οι Γούναρης και Πρωτοπαπαδάκης θα εκτελεστούν στου Γουδή το 1922 με άλλους τέσσερις, ως «υπεύθυνοι» της Μικρασιατικής Καταστροφής. Μια αποτίμηση της προσφοράς της «ομάδος των Ιαπώνων» έκανε εμμέσως στις 19 Μαΐου 1924 στη Βουλή ο Θεμιστοκλής Σοφούλης, νεκρολογώντας τον Εμμανουήλ Ρέπουλη:

«Διά των λαμπρών αυτών αγώνων από των δημοσιογραφικών το πρώτον στηλών και εκ παραλλήλου έπειτα από του βήματος τούτου ως εκπρόσωπος της ομάδος των «Ιαπώνων», συνετέλεσεν με ακάθεκτον ορμήν κατά της πολιτικής διαφθοράς και του εθνικού μαρασμού, εις επανάστασιν, η οποία διήνοιξε νέας απόψεις, εδημιούργησεν νέας ηθικής αξίας, έσπειρεν άφθονον τον σπόρον των ιδεών, έδωκεν εις πάσαν κατεύθυνσιν ισχυράν ώθησιν προς την πρόοδον και τον πολιτισμόν και ενέπνευσεν εις τον Ελληνικόν λαόν την θέλησιν προς μίαν νέαν ζωήν».

Εδώ και πολλά χρόνια οι βουλευτές μας έχουν υποστεί «ευνουχισμό». Από βουλευτές του Έθνους μετεξελίχθηκαν σε απλά κομματικά «στρατιωτάκια». Γι' αυτούς προέχει το κόμμα και όχι η Πατρίδα και το Εθνικό συμφέρον. Τα κόμματα έχουν μετατραπεί σε «στάνες» και οι βουλευτές τους σε «κοπάδι» που καθοδηγείται από τον αρχηγό-τσοπάνη, αναλόγως του κομματικού συμφέροντος ή των επιθυμιών των «πατρώνων». Έτσι, για την Ιστορία, στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, οι Τούρκοι χρησιμοποιούσαν την αραβικής προελεύσεως λέξη «ράγι», που σημαίνει «κοπάδι». Εξ ου και η λέξη «ραγιάς». Σήμερα η Χώρα χρειάζεται μια νέα «Ομάδα». Όχι «Ομάδα Ιαπώνων» αυτή τη φορά. «Ομάδα Ελλήνων» χρειαζόμαστε, πραγματικών Ελλήνων. Να επαναστατήσουν, να επιτέσουν επί της πολιτικής διαφθοράς σε όλα τα επίπεδα, να διαλύσουν με ορμή και δύναμη την φαυλοκρατία, τις πελατειακές σχέσεις, τις στρεβλώσεις, τα νοσηρά και παρακμιακά φαινόμενα, να επαναφέρουν τις ηθικές και εθνικές Αξίες στο ύψος τους, να μας ξαναδώσουν Ελπίδα και να μας οδηγήσουν στο μέλλον. Μόνον έτσι θα επιβιώσουμε. Αναζητούνται λοιπόν Έλληνες...Θα βρεθούν πριν είναι αργά;»

Ο Στέφανος Δραγούμης

Σπύρος Παπασπύρος

<https://cognoscoteam.gr>